

לנשים אלו שמדליקות⁵ בכל יו"ט מבעו"י, מ"מ כליל שבועות ידליקו אחר צה"כ, כי כיון שנהגו הנשים לברך "שהחיינו" בשעת הדה"נ, הרי הן מקבלות קדושת עיצומו של יום, וכקידוש הוא.

בענין סדר התיקון כליל שבועות והמנהגים בזה

ג. שם: איתא בזוהר שחסידיה הראשונים היו נעורים כל הלילה ועוסקים בתורה וכו' ומובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק. וטוב⁶ לקבוע לימוד זה ברבים כי כל ביה עשרה שכינתא שריא, ונכון ליזהר לא⁷ לדבר שום שיחה בטילה כל הלילה עד⁸ אחר אמירת "כתר" במוסף, ויטבול⁹ בבוקר אחר הלימוד.

סדר הלימוד הנקבע בתיקון ליל שבועות מקורו¹⁰ קדוש מזוה"ק וכתבי האר"י ז"ל ויש בסדר זה סודות ורזין עלאין, לכן גם¹¹ בני תורה היודעים ספר יהדרו לומר הסדר הנדפס, ואח"כ בזמן הנשאר ילמדו מה שלבם חפץ, ולא יפרשו מן הציבור, ויש¹² שכתבו להליץ בעד אלו שנפשם חשקה לעסוק בגמ' וראשונים וכו' ואינם אומרים סדר התיקון.

שהסכימו לשל"ה ולמג"א והוסיפו שאדרבה מי שמקדים להתפלל בשיעור שמוסיפים מחול על הקודש הרי הוא זריז ונשכר, אמנם מנהג העולם להמתין גם בתפלת מעריב, ואולי² כדי שלא יבואו ההמונים לקדש ולאכול מבעו"י תיקנו להתפלל ערבית כלילה.

חיוב הנשים להמתין בהדלקת הנר ובקידוש עד צה"כ

ב. שם: ומאחרין להתפלל וכו' עד צה"כ כדי שיהיו ימי הספירה מ"ט יום תמימות. ונשים, אע"פ שאינן חייבות במצוות ספירת העומר, כי הוא מ"ע שהז"ג (עיין סי' תפ"ט מ"ב סק"ג ושם אות ז') מ"מ גם³ הם צריכות להמתין ולא לקדש ולאכול עד צה"כ, כי חג השבועות מובדל משאר ימים טובים שזמנם מפורש בתורה, אבל שבועות אינו כתוב זמן, אלא אחר שבעה שבועות ממחרת הפסח, וכלשון הרמב"ם והטושו"ע "ביום ג' לספיה"ע הוא חג השבועות", א"כ כיון שתלה הכתוב את זמן החג לכשישלמו ז' שבועות תמימות לכן גם הנשים צריכות להמתין עד צה"כ אע"פ שאינם סופרות ספיה"ע. ולפי"ז גם⁴ לענין הדלקת הנרות, אפילו

סוכה הוא הפה הקדוש שהתיר לו אחר שקיבל עליו תוס' יו"ט דשמ"ע, א"כ ה"ה ממש בנידו"ד כיון שתוס' יו"ט דאורייתא, עיין סי' תרס"ח ובט"ז שם, א"כ הפה הקדוש שאמר תמימות תהיינה הוא צוה להוסיף מחול על הקודש ומיד שקיבל עליו תוס' יו"ט חלף ועבר אותו יום ונתקיים תמימות עכתו"ד. 2. שו"ת להורות נתן ח"ז סי' ל"א, ובשו"ת התעררות תשובה שם מסיק לישב מנהג העולם דכיון דרבים מהמוני העם אינם ישינים כל הלילה, ואם יתפללו מעריב מבעו"י יש להם חיוב לחזור ולקרוא ק"ש וכיון שאינם קורין כלילה זה ק"ש שעל המטה, חיישינן שישכחו מלקרוא עוד הפעם אחר צה"כ (ושור"ר שטעם זה כתב ג"כ בליקוטי מהרי"ח עיי"ש). 3. שו"ת להורות נתן שם. 4. לוח א"י להגרי"מ טיקוצינסקי בשם הגרש"ז זלאטניק זצ"ל. 5. עיין מש"כ בענין זה בס' תקיד"א אות י"ט. 6. לב דוד להחיד"א פל"א. 7. אור צדיקים סי' ל"ב, כה"ח סק"א בשם אחרונים. 8. זוהר חי לה"ק מקומרגא זי"ע בהקדמה בשם הבעש"ט זי"ע, כי בעת אמירת כתר עולין כל קישוטי כלה שעשה כלילה. 9. שלה"ק מס' שבועות, ח"י סק"א שכן המנהג לטבול כשיאור היום. 10. עיין כה"ח סק"ו סק"ז שמביא כמה ענינים בזה מהזוה"ק וכתבי האר"י ז"ל. 11. ס' לב דוד להחיד"א שם תמה על האנשים המשנים מנהג ישראל ואינם אומרים סדר התיקון, ומי לנו גדול מהחבריא הקדושה דמרן הב"י ומהר"ש אלקבץ זי"ע שקראו כלילה קדוש זה מקרא ומשנה וכו' כדאיתא בשלה"ק בארוכה. 12. חק יעקב סק"א "בבית מוח"ז הגאון לא נהגו כך ללמוד בעשרה (את סדר התיקון) כי עיקר התיקון לא תיקנו רק בפני עמי הארץ שאינן